

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๘๗/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ คบ. ๓๘๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๒ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	นายชูศักดิ์ สายเนตร	ผู้ฟ้องคดี
		องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๑	
		คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๒	
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓	
		นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๖๕/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ. ๔/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตำแหน่ง นายช่างโยธาชำนาญงาน ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๗๑๘ - ๙๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ๑ สังกัดเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ได้รับแต่งตั้ง

/ให้เป็น...

ให้เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้าง โครงการขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมทางเดินเท้า และทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยผู้รับจ้างได้ดำเนินการทำทางเท้าทั้งสองฝั่งถนนเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือมีแต่การขยายผิวจราจรตลอดแนว ซึ่งไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่กำหนดในสัญญาจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานกลับรายงานว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๓๔(นม)/๐๒๒๑ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ส่งรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นให้นายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี และนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามลำดับต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แล้วมีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ที่ ๒๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงเฉพาะมูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่ไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงมูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานะดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ลงโทษไล่ออกจาก...

/ออกจากราชการ...

ออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดี และมีได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา จึงทำให้คำสั่งที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง โครงการก่อสร้างขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กถนนร่วมมิตร ได้ปริมาณงานก่อสร้าง มากกว่าที่กำหนดในสัญญาจ้าง อันทำให้เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ได้รับประโยชน์ การปฏิบัติหน้าที่ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ประกอบกับข้อเท็จจริงและพยาน ยังไม่อาจรับฟังได้หนักแน่นเพียงพอว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจงใจหรือเจตนาเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ กรณีจึงไม่ครบองค์ประกอบ ของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อีกทั้ง รายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๗๑๘ - ๙๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ระบุที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ด้วย คะแนนเสียง ๗ เสียง หากแต่มีการลงลายมือชื่อเพียงประธานและกรรมการเพียง ๕ ราย รายงาน การประชุมดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗๑๘ - ๙๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

๓. เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในส่วนที่ให้อยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเดือน เดือนละ ๑๘,๐๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจนถึงวันฟ้องคดีเป็นเงิน ๗๒,๒๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นเงิน ๖๗๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๒,๙๑๕ บาท และให้จ่ายเงินเดือน เดือนละ ๑๘,๐๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในรอบที่มีการเลื่อนขั้น เงินเดือนประจำปี นับตั้งแต่วันที่ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจนถึงวันออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี กลับเข้ารับราชการ

๖. ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เข้ามาเป็นคู่กรณีฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีโดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งจาก เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ตามหนังสือ ลับ ที่ นม ๕๕๓๐๑/๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยและหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ กรณีทุจริตในการดำเนินการก่อสร้างโครงการขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมทางเดินเท้า และทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดีจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของ ทางการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ซึ่งเป็นการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ เรื่อง ขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยร้ายแรงบางกรณี ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือที่ นม ๗๙๗๐๑/๑๘๒ เรื่อง ขอให้ พิจารณาโทษทางวินัยและหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ต่อมา อำเภอบุรีรัมย์ได้มีหนังสือที่ นม ๐๐๒๓.๑๑/๑๗๖๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ พร้อมทั้งแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ และแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาดำเนินการ ออกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยพิจารณาความเห็น

/ของคณะ...

ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ แล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นอันยุติ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิอุทธรณ์ได้เฉพาะระดับโทษตามฐาน ความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ องค์การที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงมีอำนาจพิจารณาเฉพาะ เรื่องดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตามฐานความผิดเดิมที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเท่านั้น ไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยยุติแล้ว ให้เป็นประการอื่นได้อีก สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการ ไต่สวนและมีมติว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนร่วมมิตร ไม่เป็นไปตามแบบแปลนมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐาน ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) การวินิจฉัยข้อเท็จจริงและการมีมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรงจึงต้องฟังเป็นที่ยุติ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๖ บัญญัติให้มีสิทธิ อุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น แต่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษไล่ออกจากราชการทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขัดกับมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้อภัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า คดีนี้สืบเนื่องจาก นายสมนึก ปุริโส กับพวก รวม ๑๐ คน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ร้องเรียนกล่าวหานายรัตนชัย บุตรไทย เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

/กับพวก...

กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จำนวน ๓ โครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูล จึงมีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าว เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ามีความผิดฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดี ได้กระทำการอันมีมูลความผิด จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้วตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวน ได้เสนอรายงานการไต่สวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗๑๘ - ๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานในโครงการก่อสร้างขยายผิวจราจร คอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนร่วมมิตร ร่วมกันกับนายรัตนชัย บันทีกรายงานการควบคุมงาน ก่อสร้างว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ ทั้งที่ ผู้รับจ้างทำงานจ้างไม่เป็นไปตามสัญญาและแบบแปลน แบบท้ายสัญญา กรณีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ ตามหนังสือ ที่ ปช ๐๐๓๔(นม)/๐๒๒๑ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และแจ้งอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวน ข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวน และวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๙ (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือเมื่อผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดที่กระทำความผิดทางวินัยตามนัยมาตรา ๙๑ การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี

/หรือนโยบาย...

หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางอาญา
 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
 หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ
 มาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) และได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง
 แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
 การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
 ๒๕๔๔ มิได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว แต่เพียงข้อหาเดียว
 อีกทั้ง บทบัญญัติมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน
 โดยมีได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้วจึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ ซึ่งตาม
 มาตรา ๙๑ (๑) ก็ได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น
 เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
 ราชการรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิด
 ทางวินัยตามฐานความผิดที่พิจารณาได้ ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม. ๖/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๕๒
 และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ ได้วินิจฉัยว่า มูลความผิดทางวินัย
 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ส่วนกรณี
 ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัย
 ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน
 ในโครงการก่อสร้างขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร
 ตามสัญญาเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ
 กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) ข้อ ๖๖ เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนปรากฏว่าการก่อสร้าง
 ในช่วงที่ ๑ ฝั่งทิศเหนือ ที่กำหนดให้ก่อสร้างขยายผิวจราจร คสล. ขนาดกว้าง ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร
 หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๒๓๖ ตารางเมตร ทางเดินเท้าและทางเข้าออก ขนาดกว้างเฉลี่ย
 ๑.๙๐ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๐๙ ตารางเมตร และฝั่งทิศใต้ ที่กำหนดให้ก่อสร้างขยายผิวจราจร
 คสล. ขนาดกว้างเฉลี่ย ๑.๒๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑๘๙ ตารางเมตร
 ทางเดินเท้าและทางเข้าออกขนาดกว้างเฉลี่ย ๒ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า
 ๓๒๖ ตารางเมตร แต่ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบแปลนตามสัญญาจ้างในส่วนของ
 การก่อสร้างทางเท้า โดยผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างทางเท้าทั้งสองฝั่งถนนเพียงบางส่วน
 ไม่ได้พื้นที่ตามสัญญา ส่วนที่เหลือได้ทำการขยายผิวจราจรตลอดแนว กล่าวคือ ทางด้านทิศเหนือ

/วัดความกว้าง...

วัดความกว้างของผิวถนนขยายออกได้ ๓.๖๐ เมตร ไม่มีทางเท้า แต่เทคอนกรีตเป็นผิวถนน ส่วนที่มีทางเท้า วัดความกว้างทางเท้าได้ ๒.๒๐ เมตร มีความยาวเป็นช่วง ๆ คือ ความยาว ๑๒.๙๐ เมตร ๔.๕๐ เมตร และ ๘.๓๐ เมตร ตามลำดับ ทางด้านทิศใต้วัดความกว้างของผิวถนนที่ขยายออกได้ ๓.๓๐ เมตร ไม่มีทางเท้าแต่เทคอนกรีตเป็นผิวถนน ส่วนที่มีทางเท้าวัดความกว้างทางเท้าได้ ๒.๒๐ เมตร ซึ่งมีความยาวเป็นช่วง ๆ คือ ความยาว ๘.๗๐ เมตร ๖.๖๐ เมตร ๑๙.๕๐ เมตร และ ๗.๓๐ เมตร ตามลำดับ ส่วนที่เหลือจากนั้นทำการขยายผิวจราจรตลอดแนว จึงเป็นกรณีที่ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามสัญญาและแบบแปลนแนบท้ายสัญญา ซึ่งปรากฏว่านายรัตนชัย และผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานได้ร่วมกันบันทึกรายงานการควบคุมงานการก่อสร้างว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ ทั้งที่ผู้รับจ้างทำงานจ้างไม่เป็นไปตามสัญญาและแบบแปลนแนบท้ายสัญญา แม้ผู้ฟ้องคดีจะชี้แจงว่าประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณโครงการก่อสร้างได้ทำหนังสือขอคัดค้านการทำทางเดินเท้าดังกล่าว นายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ได้สั่งการในหนังสือคัดค้านว่า “ขอ ได้รับความประการใดให้รายงานให้ทราบด้วย” และจากถ้อยคำของนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ ในขณะนั้น ให้การว่า กรณีราษฎรบางส่วนไม่ต้องการทางเท้า ตนได้สั่งการด้วยวาจาให้ช่างผู้ควบคุมงานดำเนินการให้ถูกต้อง คือ ต้องทำบันทึกลงเสนอเพื่ออนุมัติเปลี่ยนแปลงแบบรูป รายละเอียดในสัญญา จึงเป็นกรณีผู้รับจ้างไม่สามารถก่อสร้างให้เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาได้ ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงาน มีหน้าที่ต้องรายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างทันทีเพื่อเสนอนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์พิจารณาสั่งการต่อไป เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นและเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบซึ่งถือเป็นหน้าที่ โดยตรงตามที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน โดยพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาหากเห็นว่าการแก้ไขนั้นเป็นประโยชน์แก่เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ หรือไม่ทำให้ตำบลโนนสมบูรณ์เสียประโยชน์ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับละเว้นไม่ดำเนินการดังกล่าว และให้ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างต่อไปและผู้รับจ้างได้รับเงินเต็มตามสัญญาโดยไม่มีการปรับลดค่าก่อสร้างลงแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานได้ร่วมกันบันทึกรายงานการควบคุมงานการก่อสร้างว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ ทั้งที่ผู้รับจ้างทำงานจ้างไม่เป็นไปตามสัญญาและแบบแปลนแนบท้ายสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้เพราะการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นผลทำให้เกิดความเสียหายกับทางราชการและถือเป็นผลโดยตรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายและระเบียบกำหนดโดยชอบด้วยกฎหมายทุกประการ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญโดยตรง อำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญนั้น ตามนัยคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจที่รับคำฟ้องในเรื่องนี้ไว้พิจารณาตั้งแต่ต้น และการไต่สวนข้อเท็จจริง

/ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และยังเป็นการดำเนินคดีอาญา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยถือเป็นกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาในลักษณะหนึ่งที่มีความแตกต่างจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติทั่วไป โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจไว้โดยตรง และการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ไม่เป็นการใช้อำนาจทางปกครองที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้ได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานร่วมกับ นายรัตนชัย บุตรไทย ระหว่างการดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้มีผู้ทำ หนังสือคัดค้านการทำทางเท้า เนื่องจากทำให้ถนนแคบลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้สั่งการในหนังสือว่า “ชอบ ได้ความประการใดให้รายงานให้ทราบด้วย” ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามข้อมูลกับผู้คัดค้านแล้ว ต้องการให้เกิดความสะดวกในการเข้าออกบ้านพักของตนเอง และความต้องการของผู้คัดค้าน อยู่ในแบบแปลนแผ่นที่ ๔ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนทางเท้าให้เป็นทางเข้าออกได้ เพราะตามสัญญา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านทิศเหนือหรือทิศใต้ ระบุเกี่ยวกับทางเดินเท้าและทางเข้าออกกำหนดเฉพาะ ขนาดกว้างและขนาดของพื้นที่ไว้เท่านั้น มิได้กำหนดให้สร้างทางเท้าและทางเข้าออกกระยะยาวเท่าใด โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าผู้ควบคุมงาน แต่เมื่อมีการคัดค้านไม่ประสงค์ให้ก่อสร้างทางเท้า แต่ประสงค์ให้ก่อสร้างเป็นพื้นผิวจราจร ซึ่งสามารถใช้เป็นทางเข้าออกได้เช่นกัน พร้อมกับ มีผิวการจราจรของถนนที่มากขึ้นสอดคล้องกับถนนเส้นตลาด และผู้ใช้รถสัญจรไปมาสามารถ มีพื้นผิวการจราจรที่มากขึ้น และมีการก่อสร้างทางเท้ามีความกว้าง ๒.๒๐ เมตร และมีความยาวเป็นช่วง ๆ เพื่อมิให้เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ได้รับความเสียหาย จึงได้ดำเนินการสั่งให้ก่อสร้างโดยการปรับแก้ จากแบบแปลน แม้ในสัญญาจ้างและแบบแปลนมิได้กำหนดไว้ แต่ก็มีได้ทำให้เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ได้รับความเสียหาย พร้อมกับประชาชนผู้ร้องคัดค้านซึ่งอยู่สองฝั่งถนนพอใจและได้รับความสะดวก และผู้รับจ้างได้ก่อสร้างทางเข้าออกให้มีความหนาเท่ากับการก่อสร้างผิวจราจรของโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว อีกทั้ง ในสัญญาและแบบแปลนของโครงการดังกล่าวเพียงแต่ระบุว่าพร้อมทางเท้า และทางเข้าออกเท่านั้น มิได้ระบุหรือกำหนดว่าต้องทำทางเท้าตลอดแนวทั้งสองฝั่งถนน ซึ่งการก่อสร้างถนนมีพื้นที่การก่อสร้างหรือปริมาตรที่มากกว่าที่กำหนดในสัญญาจ้าง กล่าวคือ ในสัญญาจ้างฝั่งทิศเหนือกำหนดความกว้าง ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๓๕.๕๐ ลูกบาศก์เมตร แต่หลังจากตรวจรับงานจ้าง ถนนมีความกว้าง ๑.๖๐ เมตร ยาว ๑๖๓.๕๐ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๓๙ ลูกบาศก์เมตร ส่วนทางเดินเท้าและทางเข้าออก ในสัญญาจ้างกำหนด พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๐๙ ตารางเมตร แต่หลังจากตรวจรับงานจ้างแล้ววัดได้ ๓๑๑.๑๖ ตารางเมตร ซึ่งมากกว่าที่กำหนดในสัญญา ส่วนฝั่งทิศใต้ ตามสัญญาจ้างระบุก่อสร้างผิวจราจรขนาดกว้าง ๑.๒๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒๘.๓๕ ลูกบาศก์เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจร

/ไม่น้อยกว่า...

ไม่น้อยกว่า ๑๘๘ เมตร หลังตรวรับงานก่อสร้างวัดความกว้างได้ ๑.๒๕ เมตร ยาว ๑๖๕ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒๙.๗๙ ลูกบาศก์เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑๙๘.๖๐ ตารางเมตร ซึ่งมีปริมาตรคอนกรีตขนาดพื้นที่ทางเท้าและทางเข้าออกมากกว่าที่กำหนดในสัญญา ซึ่งการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการตรวจสอบที่มีเนื้อหาไม่ครบถ้วน และไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพียงแต่วัดความกว้างความยาว การก่อสร้างขยายผิวจราจรร่วมกับทางเข้าออกเข้าด้วยกัน แม้จะมีพื้นที่ก่อสร้างมาตรฐานเดียวกัน และก่อสร้างติดกัน หากแต่เป็นการก่อสร้างคนละครั้ง ทั้งนี้ จะมีการก่อสร้างขยายผิวจราจรขึ้นก่อน หลังจากนั้นจะมีการก่อสร้างทางเข้าออกในภายหลัง ซึ่งมีความกว้าง ความยาว ความหนา แยกออกจากกัน และการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีข้อเท็จจริงที่แสดงถึงเจตนาของผู้ฟ้องคดีว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งการพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ มีแนวทางตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๒ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๘ แจ้งแนวปฏิบัติไว้ว่า การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการนั้น ต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาไม่ปรากฏว่าพยานหลักฐานใดที่จะบ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริต เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถไต่สวนให้ได้ว่ามีความเสียหายอย่างไร และไม่ปรากฏพยานหลักฐานใด ๆ ที่ยืนยันให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิด มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจรับฟังเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยและลงโทษผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ หรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วรรคสาม กำหนดว่าการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการกระทำที่ถือว่าการเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

/มีการดำเนินคดี...

มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดี โดยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างโครงการขยายผิวจราจร คสล. พร้อมทางเท้า และทางเข้า – ออก ถนนร่วมมิตร ได้ทำรายงานการควบคุมงานครั้งสุดท้ายก่อนที่คณะกรรมการตรวจการจ้างจะตรวจรับงานจ้างอันเป็นที่จำว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ตักทอง ๙๙ ผู้รับจ้าง กระทำการในงานที่จ้างถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์แล้ว เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) และคดีถึงที่สุดแล้วเนื่องจากไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ ดังนั้น พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนกรณีที่มีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นั้น เห็นว่า แม้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงจะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ทำให้ผลคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้ง โทษไล่ออกจากราชการเป็นโทษสูงสุดของโทษทางวินัย ศาลจึงไม่จำเป็นต้องพิพากษา ให้เพิกถอนคำสั่งในส่วนอื่นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีก เมื่อศาลวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นคำขอท้ายฟ้องข้อที่ ๑ และที่ ๔ อีก เนื่องจากไม่ทำให้ผลคำวินิจฉัยของศาลเปลี่ยนแปลง และศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการไม่เปิดโอกาสผู้ฟ้องคดีได้นำพยานหลักฐานมาหักล้าง เพื่อต่อสู้ข้อกล่าวหา กรณีดำเนินการทางวินัยจึงเป็นการขัดกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ ถึงแม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพว่า

/ได้กระทำผิด...

ได้กระทำผิดในคดีของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ก็ตาม แต่การรับสารภาพก็เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาคดีอาญา เป็นประโยชน์ในการไต่สวนเพื่อมิให้เป็นการสร้างภาระยุ่งยากแก่ศาล เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้สำคัญผิดว่า หากรับสารภาพแล้วจะทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ถูกจำคุก และเมื่อศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ได้มีคำพิพากษาซึ่งไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์จึงทำให้คดีถึงที่สุด ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้น ไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาของคดีว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกันทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ วินิจฉัยเพียงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา นั้น จึงเป็นคำพิพากษาที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ส่วนประเด็นเรื่องความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีก็ได้ดำเนินการชดใช้ความเสียหายให้แก่ เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์แล้ว ความเสียหายดังกล่าวย่อมตกไป ไม่เกิดเป็นความเสียหายอีก กรณีจึงไม่เข้าลักษณะว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริต และเมื่อไม่ได้กระทำความผิดฐานทุจริต ก็ไม่อยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะชี้มูลความผิดได้ ดังนั้น จึงทำให้การดำเนินการทางวินัย กับผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงเสียก่อน อีกทั้ง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุ ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดี ในความผิดฐานดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำสำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและ ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีเสียก่อน จึงทำให้คำสั่งดังกล่าว ที่ไล่ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นเดียวกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอน คำสั่งที่พิพาทตามฟ้อง และพิพากษาไปตามความประสงค์ตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีทุกประการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกับคำให้การ โดยยืนยันว่า พฤติการณ์ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบ

/ด้วยกฎหมายแล้ว...

ด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ นำสำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีและมีได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้งชี้แจงแสดงพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง จึงชอบด้วยกฎหมายด้วยแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกับคำให้การในศาลปกครองชั้นต้น โดยเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานได้ร่วมกันจัดทำบันทึกรายงานการควบคุมงานก่อสร้างว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ ทั้งที่ผู้รับจ้างทำงานไม่เป็นไปตามสัญญาและแบบแปลนแนบท้ายสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะทำให้เกิดความเสียหายกับทางราชการแล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามคำสั่งลงโทษแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ จังหวัดนครราชสีมา ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีสืบเนื่องจากนายสมนึก ปุริโส กับพวกรวม ๑๐ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวว่า นายรัตนชัย บุตรไทย เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา ๕ เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา กับพวก รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วยกระทำการทุจริตในการดำเนินการก่อสร้าง จำนวน ๓ โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ คือ โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำถนนสุขาภิบาล ๓ โครงการก่อสร้างศาลาประชาคม (วงเวียน) หมู่ที่ ๒ และโครงการ

/ขยายพิจารณา...

ขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูล จึงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าว ตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๑๖๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยปฏิเสธการกระทำผิดตามข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการไต่สวนตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗๑๘ - ๙๐/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานโครงการก่อสร้างขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ร่วมกันกับนายรัตนชัย บุตรไทย จัดทำบันทึกรายงานการควบคุมงานก่อสร้างว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จ ทั้งที่ ผู้รับจ้างทำงานจ้างไม่เป็นไปตามสัญญา และแบบแปลนแนบท้ายสัญญา กรณีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๓๔ (นม)/๐๒๒๐ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาผู้ฟ้องคดีกับพวก และมีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๓๔ (นม)/๐๒๒๑ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ส่งรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขคำที่ ๑๓ - ๑ - ๑๐๘/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๕ - ๑ - ๕/๒๕๕๘ พร้อมความเห็นให้นายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี และนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ได้มีหนังสือลับ ที่ นม ๕๕๓๐๑/๓ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ส่งเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งพิจารณาโทษทางวินัยดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีหนังสือที่ นม ๗๙๗๐๑/๑๘๒๑ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอครบุรี เพื่อเสนอเรื่องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙

/วันที่ ๒๕...

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ยื่นอุทธรณ์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาและมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ พร้อมกับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการและคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ในระหว่างการพิจารณา ของศาลปกครองชั้นต้น ศาลคดีอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้มีคำพิพากษาตามคำรับสารภาพ ของผู้ฟ้องคดี ตามคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๙/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ว่า ผู้ฟ้องคดี กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคดีถึงที่สุดเนื่องจากไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครอง ชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านใหม่ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิด อย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือไม่

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก่อนมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำโดยมิชอบ ส่วนคดีอาญา ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพเพื่อมิให้ถูกจำคุก ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้ ร่วมกันทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ เพียงแต่รับฟังว่า ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพในคดีอาญาในฐานความผิด ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การออกคำสั่งเกี่ยวกับ... การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด... มาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความใน... มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้

/โดยให้การ...

โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง
พนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ซึ่งประกาศประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมา
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วรรคสาม
กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น
ได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ
การพิจารณาว่าการกระทำที่จะถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ คือ (๑) มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ (๒) ได้ปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่งคำว่า “โดยมิชอบ” หมายความว่า ไม่เป็นไป
ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา (๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น
ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งคำว่า “ประโยชน์” หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจ
เป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ และคำว่า “มิควรได้” หมายถึง ไม่มีสิทธิ
โดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น และ (๔) โดยมีเจตนาทุจริต
ซึ่งคำว่า “ทุจริต” ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑ (๑) หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์
ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานโครงการ
ก่อสร้างขยายผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร
ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ระหว่างเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์กับ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ตักทอง ๔๙ วงเงินค่าจ้าง ๑,๕๑๕,๐๐๐ บาท ตามคำสั่งเทศบาลโนนสมบูรณ์
ที่ ๑๘๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งช่างโยธา ๑ ผู้ฟ้องคดี
จึงมีหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ ซึ่งกำหนดว่า ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบ
และควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตาม
แบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยส่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม
หรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควร และตามหลักวิชาช่าง เพื่อให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด
และข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใด
หรือทั้งหมดแล้วแต่กรณีไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานให้
คณะกรรมการตรวจการจ้างทันที (๓) จัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อม
เป็นรายวันพร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน หรือการหยุดงานและสาเหตุที่มีการหยุดงานอย่างน้อยสองฉบับ
เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุ
เมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการตรวจสอบ

/ของผู้มีหน้าที่...

ของผู้มีหน้าที่ การบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวัสดุที่ใช้ด้วย

พิเคราะห์สัญญาพิพาทในคดีนี้แล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามสัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างทั้งหมด ๔ ช่วง ส่วนที่เป็นข้อพิพาทคือช่วงที่ ๑ ซึ่งมีเนื้องานคือจากแยกสุขาภิบาล ๑ ฝั่งทิศเหนือ ก่อสร้างขยายผิวจราจร คอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้างเฉลี่ย ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๓๕.๔๐ ลูกบาศก์เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๒๓๖ ตารางเมตร ทางเดินเท้าและทางเข้าออก ขนาดกว้างเฉลี่ย ๑.๙๐ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๐๙ ตารางเมตร ปรากฏว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างทางเดินเท้าทั้งสองฝั่งถนนร่วมมิตร ดังนี้ ฝั่งทิศเหนือ วัตถุประสงค์กว้างของผิวถนนขยายออกได้ ๓.๖๐ เมตร ไม่มีทางเดินเท้า แต่เทคอนกรีตเป็นผิวถนนหนา ๐.๑๕ เมตร ส่วนที่มีทางเดินเท้า วัตถุประสงค์กว้างทางเท้าได้ ๒.๒๐ เมตร มีความยาวเป็นช่วง ๆ คือ ความยาว ๑๒.๙๐ เมตร ๔.๕๐ เมตร และ ๘.๓๐ เมตร ตามลำดับ ผิวถนนมากกว่า ความกว้างของถนนรวมกับทางเท้า ๓.๔๐ เมตร ฝั่งทิศใต้ ก่อสร้างผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้างเฉลี่ย ๑.๒๐ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ปริมาตรคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒๘.๓๕ ลูกบาศก์เมตร หรือพื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑๘๙ ตารางเมตร ทางเดินเท้าและทางเข้าออก ขนาดกว้างเฉลี่ย ๒ เมตร ยาว ๑๖๓ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๒๖ ตารางเมตร ปรากฏว่า ฝั่งทิศใต้ วัตถุประสงค์กว้างของผิวถนนที่ขยายออกได้ ๓.๓๐ เมตร มากกว่าความกว้างของถนนรวมกับทางเท้าที่รวมกันได้ ๓.๒๐ เมตร ส่วนที่ไม่มีทางเดินเท้าเทคอนกรีตเป็นผิวถนน ส่วนที่มีทางเดินเท้า วัตถุประสงค์กว้างทางเท้าได้ ๒.๒๐ เมตร ซึ่งมีความยาวเป็นช่วง ๆ คือ ความยาว ๘.๗๐ เมตร ๖.๖๐ เมตร ๑๙.๕๐ เมตร และ ๗.๓๐ เมตร ความหนา ๐.๑๕ เมตร ตามลำดับ โดยส่วนที่เหลือได้ทำการขยายผิวจราจรตลอดแนวถนน เหตุที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการเพราะขณะเริ่มต้นที่ผู้รับจ้างเข้าพื้นที่ก่อสร้าง วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ประชาชนรวม ๒๒ คน ที่อาศัยอยู่บริเวณโครงการก่อสร้างได้ทำหนังสือขอคัดค้านการทำทางเดินเท้าดังกล่าวจะทำให้ผิวถนนแคบ และบริเวณทั้ง ๒ ข้างของถนนเป็นชุมชน ถ้าสร้างทางเท้า อาจทำให้ถนนแคบและเกิดอุบัติเหตุได้ จึงขอให้เทศบาลทำถนนให้เป็นอย่างเดียวกันกับถนนบริเวณตลาด เพราะเป็นถนนเส้นเดียวกัน ซึ่งหมายถึงเป็นถนนเรียบไม่มีทางเท้า และนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ ได้สั่งการในหนังสือคัดค้านว่า “ชอบ ได้ความประการใดให้รายงานให้ทราบด้วย” ซึ่งเมื่อผู้ฟ้องคดี ได้สอบถามกับประชาชนผู้คัดค้านให้เหตุผลว่าเพื่อความสะดวกในการเข้าออก อีกทั้งแบบแปลน แผ่นที่ ๔ ระบุให้สามารถปรับเปลี่ยนทางเท้าเป็นทางเข้าออกได้ โดยเฉพาะขนาดกว้างของทางเท้า มีการกำหนดไว้ แต่ความยาวของการสร้างทางเท้าและทางเข้าออก ให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าผู้ควบคุมงาน เมื่อผู้คัดค้านต้องการสร้างทางเท้าให้เป็นผิวจราจรแทนเพื่อสามารถใช้เป็นทางเข้าออกได้ นายรัตนชัย บุตรไทย นายช่างโยธา ๕ และผู้ฟ้องคดี นายช่างโยธา ๑ ผู้ควบคุมงานจึงสั่งให้ก่อสร้าง โดยปรับแก้จากแบบแปลน แม้นในสัญญาจ้างและแบบแปลนมิได้กำหนดไว้ แต่เห็นว่ามีได้ทำให้เทศบาล

/ตำบลโนนสมบูรณ์...

ตำบลโนนสมบูรณ์ได้รับความเสียหาย การที่ผู้รับจ้างได้ก่อสร้างทางเข้าออก มีความหนาเท่ากับผิวจราจรแล้ว ทำให้ประชาชนสองฝั่งถนนพอใจและได้รับความสะดวก พิจารณาพิพาทคดีแล้ว เห็นว่า โครงการก่อสร้างขยายผิวจราจร คสล. พร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร มี ๔ ช่วง แบบการก่อสร้าง คือการขยายผิวจราจรเดิมให้กว้างขึ้น แต่เฉพาะแบบการก่อสร้างช่วงที่ ๑ เท่านั้นที่กำหนดให้มีทางเดินเท้าด้วย เมื่อจุดเริ่มต้นของปัญหาข้อพิพาทในคดีนี้เกิดจากการที่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณโครงการก่อสร้างช่วงที่ ๑ คือชุมชนโคกน้อยและชุมชนโนนสมบูรณ์ไม่เห็นด้วยกับแบบการก่อสร้างที่กำหนดให้มีทางเดินเท้าเพราะจะทำให้ผิวถนนแคบ และอาจเกิดอุบัติเหตุได้ จึงได้ทำหนังสือคัดค้านลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้เทศบาลทำถนนให้เป็นอย่างเดียวกันกับเส้นตลาดเพราะเป็นถนนเส้นเดียวกัน ซึ่งหมายถึงเป็นถนนเรียบไม่มีพุดบาท และนายกเทศมนตรีตำบลโนนสมบูรณ์ได้สั่งการในหนังสือคัดค้านว่า “ชอบ ได้ความประการใดให้รายงานให้ทราบด้วย” เกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขแบบการก่อสร้าง ในชั้นการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานที่เป็นผู้บริหารของเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ให้การ ดังนี้ นายไพฑูรย์ วงศ์ทิพากร อดีตนายเทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ ได้ให้ถ้อยคำว่า ตนได้รับรายงานการดำเนินการตามโครงการขยายผิวจราจร คสล. พร้อมทางเดินเท้าและทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ประชาชนบางส่วนไม่ต้องการทางเท้า ตนเห็นว่าเป็นความต้องการของประชาชนและเป็นประโยชน์ จึงสั่งการด้วยวาจาให้ช่างผู้ควบคุมงาน เจ้าหน้าที่พัสดุ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ถูกต้อง คือ ต้องทำบันทึกเสนอเพื่ออนุมัติเปลี่ยนแปลงแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดในสัญญา ประกอบกับสืบเอกสารคดี วงศ์หาญ รองนายกเทศมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว ตนจึงไม่ทราบว่ามี การดำเนินการตามที่สั่งการหรือไม่ นายประวิทย์ หรือสุดสดี วงศ์หาญ อดีตรองนายกเทศมนตรี ให้ถ้อยคำว่า ตนได้รับมอบหมายจากนายไพฑูรย์ ให้ปฏิบัติราชการแทน เกี่ยวกับการพัสดุ ดังนั้น ตามโครงการขยายผิวจราจร คสล. พร้อมทางเดินเท้า และทางเข้าออก ถนนร่วมมิตร ตนมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง และลงนามในสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ และสาเหตุที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบแปลนและสัญญา เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้มีทางเท้าเนื่องจากถนนร่วมมิตรที่เชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๑ ถึง ถนนสุขาภิบาล ๕ ไม่มีทางเท้า แต่เทศบาลอยู่ติดงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๐ กำหนดให้ก่อสร้างแบบมีทางเท้าและเมื่อผู้รับจ้างจะทำการก่อสร้างประชาชนมีการคัดค้าน ทำให้ผู้รับจ้างต้องหยุดงาน จนกระทั่งช่างผู้ควบคุมงานและผู้รับจ้างต้องทำตามที่บ้านต้องการ คือมีทางเท้าเฉพาะบริเวณที่ไม่มีบ้านเรือนของราษฎร บริเวณที่มีบ้านเรือนราษฎรก็จะสร้างเป็นผิวจราจรแทนทางเท้า ส่วนการดำเนินการเปลี่ยนแปลงแบบแปลนตามสัญญา ช่างผู้ควบคุมงาน และคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ดำเนินการอย่างไรตนไม่ทราบ

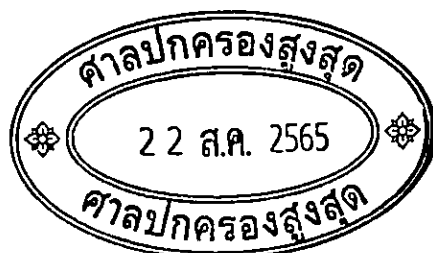
คดีจึงต้องพิจารณาก่อนว่าโครงการก่อสร้างช่วงที่ ๑ ที่พิพาทเป็นความบกพร่องของเทศบาลหรือของผู้ฟ้องคดีในฐานะช่างผู้ควบคุมงานที่ไม่ดำเนินการให้มีการแก้ไขแบบตามสัญญาจ้าง

/ตามความต้องการ...

ตามความต้องการของประชาชนผู้คัดค้าน เห็นว่า การจัดทำโครงการก่อสร้างที่พิพาทจะดำเนินการขึ้นได้ ย่อมต้องมีที่มาจากประชาชน ตามแผนพัฒนาเทศบาล ซึ่งแผนดังกล่าวต้องมาจากการรับฟังความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลโดยมีการลงพื้นที่ก่อนการจัดทำแผนและจะต้องมีบุคคลอาทิกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประชาชนในพื้นที่ และสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งเป็นตัวแทนประชาชนในเขตเทศบาล หรือตัวแทนของฝ่ายบริหาร ลำพังเพียงเจ้าหน้าที่จะไม่ทราบสภาพพื้นที่จริงได้เท่ากับบุคคลดังกล่าว ที่จะต้องร่วมกันตรวจสอบและพิจารณาให้ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น แล้วนำมาจัดทำเป็นโครงการเมื่อจัดทำเป็นโครงการก่อสร้าง นายช่างผู้รับผิดชอบต้องสำรวจ ออกแบบ เพื่อประมาณการในการตั้งงบประมาณแล้วนำเสนอไปยังนายกเทศมนตรี จึงนำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งงบประมาณนี้จะต้องมีรายละเอียดอันประกอบไปด้วย โครงการ แบบแปลนก่อสร้าง วงเงินก่อสร้าง (ประมาณราคาก่อสร้าง) ที่อยู่ในร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อนำเสนอต่อสภาเทศบาลภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคมของปีงบประมาณ ดังนั้น สภาเทศบาลย่อมมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาโครงการงบประมาณตามวาระที่กำหนดไว้เมื่อพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ย่อมมีอำนาจที่จะตัดลดยอดรายละเอียดก่อนจะถึงวาระที่สามที่จะลงมติเห็นชอบแล้วเสนอเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามขั้นตอน ดังนั้น เมื่อโครงการที่พิพาทผ่านเป็นข้อเทศบัญญัติ เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ปฏิบัติงานจริง ปรากฏว่ายังมีการคัดค้านของประชาชนอีก จึงเห็นว่าโครงการก่อสร้างที่พิพาทมีความบกพร่องตั้งแต่ในชั้นจัดทำข้อเทศบัญญัติถึงงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีการระบุแบบการก่อสร้างถนนให้มีทางเท้าทั้งหมด โดยไม่พิจารณาสภาพพื้นที่จริงและผลกระทบต่อประชาชน ดังนั้น การก่อสร้างที่ผู้รับเหมา ช่างผู้ควบคุมงาน และคณะกรรมการตรวจการจ้างดำเนินการไปในลักษณะที่มีการปรับเปลี่ยนแบบการก่อสร้างให้มีทางเท้าเป็นช่วง ๆ นั้น ก็สืบเนื่องมาจากความไม่รอบคอบในชั้นจัดทำข้อเทศบัญญัติถึงงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเกิดจากการไม่ไปตรวจสอบสภาพพื้นที่จริงและรับฟังความเห็นของชุมชนก่อนกำหนดโครงการดังกล่าวในข้อเทศบัญญัติ จึงต้องรับฟังว่ามีเหตุผลพอสมควรที่ฝ่ายบริหารโดยนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีผู้รับผิดชอบเห็นด้วยกับประชาชนผู้คัดค้านให้มีการแก้ไขแบบการก่อสร้างโครงการดังกล่าว เพียงแต่การดำเนินการในขั้นตอนถัดไปไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นผลมาจากการสั่งการของนายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรี ผู้รับผิดชอบ ที่ไม่มีความชัดเจนเพียงพอ ไม่มีการควบคุมและติดตามนายช่างโยธาที่เกี่ยวข้องให้รายงานหรือดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อสั่งการและระเบียบวิธีปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขแบบการก่อสร้างกรณีจึงแสดงให้เห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการเองโดยพลการ แต่เป็นการดำเนินการตามคำสั่งของผู้บริหารเทศบาล จึงมิใช่การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

คดีมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การแก้ไขแบบการก่อสร้างดังกล่าว ทำให้ได้ปริมาณงานก่อสร้างน้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา และทำให้เทศบาลได้รับความเสียหายหรือไม่

/เห็นว่า...

เห็นว่า ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างทางเท้าทั้งสองฝั่ง ด้านทิศเหนือและด้านทิศใต้ ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียด แม้จะอ้างว่างานที่ก่อสร้างจริงในช่วงที่ ๑ มีความกว้าง ความยาวเฉลี่ย ความหนา และปริมาณพื้นที่ (ตารางเมตร) ปริมาณคอนกรีต (ลูกบาศก์เมตร) มากกว่ารายละเอียดการก่อสร้างที่กำหนดไว้ในสัญญา แต่ก็เป็นการก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ ข้ออ้างของบริษัทผู้รับจ้างจึงฟังไม่ขึ้น เห็นว่า คณะอนุกรรมการไต่สวนได้ไต่สวนและพิจารณาแล้วถึงปริมาณงานก่อสร้างตามสัญญา แต่ไม่มีรายละเอียดว่าผู้รับจ้างจัดทำงานก่อสร้างได้น้อยกว่าปริมาณงานเป็นจำนวนเท่าใด และเกิดความเสียหายแก่เทศบาลอย่างไร และเป็นจำนวนเท่าใด จึงรับฟังได้เพียงว่ามีปริมาณงานที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่าในสัญญา เพียงแต่ไม่เป็นไปตามรูปแบบ แต่ผู้ฟ้องคดีได้อ้างพยานผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย นายปิยะศักดิ์ ผายเงิน ซึ่งเป็นวิศวกรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา จากสภาวิศวกร และนายสำเนา ปิ่นวิระทาน ซึ่งเป็นผู้อำนวยการกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่สรุปปริมาณงานในการก่อสร้างช่วงที่พิพาทได้ดังนี้ ปริมาณงานและพื้นที่ก่อสร้างในสัญญาจ้าง ทิศเหนือพื้นที่ขยายผิวจราจร ๒๓๖ ตารางเมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๒๕๓.๔๒๕ ตารางเมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๒๕๓.๔๒๕ ตารางเมตร ปริมาณงานคอนกรีตตามสัญญาจ้าง ๓๕.๔๐ ลูกบาศก์เมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๓๘.๐๔ ลูกบาศก์เมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๓๘.๐๑๓๘ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ทางเท้าและทางเข้าออก ในสัญญาจ้าง ๓๐๙ ตารางเมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๓๑๓.๖๔ ตารางเมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๓๑๓.๖๔๒๕ ตารางเมตร ทิศใต้ พื้นที่ขยายผิวจราจร ๑๘๙ ตารางเมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๒๑๐.๘๑ ตารางเมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๒๐๔.๗๕๖๖ ตารางเมตร ปริมาณงานคอนกรีตตามสัญญาจ้าง ๒๘.๓๕ ลูกบาศก์เมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๓๑.๖๒ ลูกบาศก์เมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๓๐.๗๑๓๕ ลูกบาศก์เมตร พื้นที่ทางเท้าและทางเข้า - ออก ในสัญญาจ้าง ๓๒๖ ตารางเมตร นายปิยะศักดิ์ตรวจสอบได้ ๓๓๕.๓๐๘ ตารางเมตร นายสำเนาตรวจสอบได้ ๓๓๕.๓๐๘ ตารางเมตร จึงเห็นได้ว่าจากการตรวจสอบของนายปิยะศักดิ์และนายสำเนาได้ปริมาณงานและพื้นที่ก่อสร้างในสัญญาช่วงที่ ๑ ทางทิศเหนือและทิศใต้ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญาจ้าง จึงไม่ทำให้เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ได้รับความเสียหาย อย่างไรก็ตามการที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือตัดทอนงานตามที่ประชาชนในพื้นที่ก่อสร้างร้องขอตามคำคัดค้านและนายกเทศมนตรีเห็นชอบให้มีการตรวจสอบและรายงานผล แม้ไม่ได้มีการสั่งการให้ชัดเจนในการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไข เปลี่ยนแปลง แบบการก่อสร้าง แต่ในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่านายกเทศมนตรีเห็นชอบให้มีการแก้ไขตามคำร้องขอของประชาชนผู้คัดค้านมาตั้งแต่ต้น เพียงแต่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการควบคุมงานไปตามที่เห็นสมควรตามความต้องการของประชาชนโดยไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบเกี่ยวกับการแก้ไข

/เปลี่ยนแปลง...

เปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างตามสัญญาจ้าง จึงน่าจะเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำไปโดยผลการ แต่เชื่อตามที่ นายกเทศมนตรีในฐานะผู้บริหารท้องถิ่นให้ความเห็นชอบแล้ว เกี่ยวกับการแก้ไขแบบก่อสร้าง ตามสัญญาจ้าง ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏจากการไต่สวนเพื่อชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไร ทั้งยังรับฟังได้ว่าประชาชนในพื้นที่ก่อสร้าง ยืนยันว่า การก่อสร้างถนนที่พิพาท ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ตรงตามความต้องการ และยังใช้งานได้ดี จนถึงปัจจุบัน นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปรากฏตามภาพถ่ายสภาพผิวจราจร คสล. ที่พิพาททำयाคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ในสัญญายังกำหนดให้มีการก่อสร้างทางเท้า และ ทางเข้าออก ดังนั้น การที่ประชาชนประสงค์ให้ผู้รับเหมาก่อสร้างทางเท้าเป็นผิวการจราจรทั้งหมด โดยไม่ต้องก่อสร้างเป็นทางเท้าหรือทางเข้าออก เฉพาะส่วนที่มีบ้านเรือนของประชาชน นั้น เมื่อพิเคราะห์ ตามข้อ ๑๒๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว เมื่อนายกเทศมนตรีเห็นแล้วว่า การก่อสร้างโครงการที่พิพาทนี้ มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในเขตเทศบาล และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิทำให้เทศบาล ต้องเสียประโยชน์ นายกเทศมนตรีจึงต้องเป็นผู้แก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จะอนุมัติให้แก้ไขสัญญา ตามคำร้องขอของประชาชนผู้คัดค้านให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการเสียก่อน ส่วนผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงข้าราชการ ช่างโยธาระดับ ๑ ผ่านการทดลองการปฏิบัติราชการมาเพียง ๑๖ วัน ความเข้าใจระเบียบแบบแผน กฎหมายและระเบียบในการปฏิบัติงานจึงสัมพันธ์กับประสบการณ์ ในการทำงานซึ่งถือว่ายังอยู่ในระดับด้อยประสบการณ์ในการทำงาน จึงอาจมีความบกพร่องและ การปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม ในการทำบันทึก ควบคุมงาน ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการเพียงผู้เดียว แต่มีนายรัตนชัย นายช่างโยธา ๕ ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์มากกว่าผู้ฟ้องคดี แต่กลับมิได้แนะนำผู้ฟ้องคดีในการปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามข้อ ๖๖ (๓) ประกอบข้อ ๑๒๙ ของระเบียบดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งได้รับรายงานการควบคุมงานก็ได้ تذากท้วงในเรื่องดังกล่าว จึงยอมทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อว่าได้ปฏิบัติงาน ในหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่เมื่อพิเคราะห์เจตนาของผู้ฟ้องคดี แล้วไม่พบว่า เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมในการทุจริต อีกทั้ง การแจ้งข้อกล่าวหาและสอบสวนผู้ฟ้องคดี ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีถึง ๓ เรื่อง แต่เรื่องอื่น ๆ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถยกข้อต่อสู้จนทำให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนร่วมในการทุจริต ไม่ได้กระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการในข้อกล่าวหาอื่น ๆ ดังนั้น จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

/สำหรับประเด็น...

สำหรับประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๙/๒๕๖๑ ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์แล้วเป็นความผิด มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) และคดีถึงที่สุดโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ ดังนั้น พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต คำสั่งที่ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว นั้น ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์โต้แย้งว่า ในคดีอาญาเรื่องดังกล่าวแม้ผู้ฟ้องคดีจะให้การรับสารภาพ แต่ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพเพราะจากพฤติการณ์ที่ถูกพนักงานอัยการฟ้องร้อง ถึงแม้ศาลจะพิพากษาว่าผิด แต่ศาลจะรอการลงโทษผู้ฟ้องคดีจึงเลือกที่จะรับสารภาพในคดีอาญาเพื่อให้ได้รับการรอการลงโทษ มิใช่รับสารภาพเพราะไม่มีข้อโต้แย้งหรือข้อต่อสู้ตามข้อกล่าวหาในคดีนี้ได้ อีกทั้ง ในชั้นการดำเนินคดีทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธข้อกล่าวหาที่ว่ากระทำทุจริตมาโดยตลอด จึงเห็นว่า ในคดีอาญาดังกล่าวเมื่อผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ศาลจึงพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ ๑๖๒ (๑) (๔) กระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเป็นบทที่มีโทษหนักสุด โทษจำคุก ๑ ปี เมื่อผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ศาลลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงให้จำคุกผู้ฟ้องคดี ๖ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๑ ปี จึงเชื่อได้ว่าการรับสารภาพในคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีทั้งที่ได้โต้แย้งในชั้นไต่สวนซึ่งมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มาโดยตลอด เกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำปรึกษาชี้แนะจากทนายความหรือที่ปรึกษา ซึ่งมีประสบการณ์และย่อมรู้มาตรฐานการกำหนดโทษเกี่ยวกับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเชื่อตามคำแนะนำนั้น อันเป็นการรับสารภาพเพื่อหวังผลในคำพิพากษาคดีอาญาให้ได้รับการรอการลงโทษตามคำแนะนำ และเมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเพียงข้าราชการระดับ ๑ อาจไม่ทราบว่าจะผลของการรับสารภาพในคดีอาญาจะมีผลต่อการดำเนินการทางวินัยในชั้นฝ่ายปกครอง และในชั้นการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองได้ อีกทั้ง เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการประพฤติของผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ศาลในคดีอาญาเห็นควรให้รอการลงโทษจำคุกไว้ก่อนย่อมเกิดจากได้มีการสืบเสาะ และพินิจพฤติกรรมการประพฤติของผู้ฟ้องคดีก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาดังกล่าว และใช้ดุลพินิจลงโทษสถานเบาในอัตราโทษต่ำสุดของความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี จึงเชื่อได้ว่าการรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงการรับสารภาพเพื่อให้คดีอาญาเสร็จสิ้นไปตามคำแนะนำของทนายความหรือที่ปรึกษา และเมื่อได้ผลคำพิพากษาเป็นที่น่าพอใจของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็มิได้อุทธรณ์คำพิพากษาในคดีอาญาดังกล่าวต่อไปอีก ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๖ บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่ง ศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษา

/คดีส่วนอาญา...

คดีส่วนอาญา แต่ในการดำเนินคดีวินัย คำพิพากษาคดีอาญาไม่มีผลผูกพันการพิพากษาคดีทางวินัย อีกทั้ง แม้ถือว่ารายงานการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ศาลประทับฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง แต่เมื่อคดีหมายเลขแดงที่ อท ๓๙/๒๕๖๑ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง พนักงานอัยการยื่นฟ้องโดยกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลโนนสมบูรณ์ แต่ศาลอาญาคดีทุจริตฯ พิพากษาว่าจำเลยที่ ๒ ซึ่งหมายถึงผู้ฟ้องคดีนี้มีความผิดในฐานะรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นความเท็จและฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ กระทำผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษผู้ฟ้องคดี ฐานเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อันเป็นบทที่มีโทษหนักสุด จึงถือได้ว่าข้อเท็จจริงในคดีอาญาเรื่องดังกล่าว ศาลฟังข้อเท็จจริงโดยยังไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดี ได้กระทำโดยครบองค์ประกอบความผิดของการกระทำโดยทุจริต กล่าวคือ ต้องมีเจตนาพิเศษ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ ศาลอาญาคดีทุจริตฯ จึงไม่พิพากษาลงโทษผู้ฟ้องคดีฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามฟ้อง ดังนั้น คดีนี้จึงต้องรับฟังว่าในคดีอาญาซึ่งผู้ฟ้องคดีรับสารภาพตามฟ้อง โดยที่มิได้มีการยกข้อต่อสู้ เกี่ยวกับพฤติการณ์ทุจริตของผู้ฟ้องคดีว่ากระทำทุจริตตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ก็เพื่อหวังผลให้ศาล รอการลงโทษในคดีอาญาและสามารถกลับมาปฏิบัติหน้าที่หรือประกอบอาชีพต่อไปได้เท่านั้น และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อแสวงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นแล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงขาดองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม แห่งประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครราชสีมาดังกล่าวข้างต้น คำสั่ง ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยระบุว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จึงยังไม่ถูกต้อง และผู้ฟ้องคดีไม่อาจถูกลงโทษ ทางวินัยฐานนี้ได้

ส่วนข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่กลับมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีในฐานะจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวนชี้มูลความผิดฐานทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๓) แต่ไม่มีอำนาจ ไต่สวนชี้มูลในฐานะจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือ นโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จึงเห็นว่าในความผิดฐานดังกล่าว

/เป็นอำนาจ...

เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายก่อนมีคำสั่งต่อไป
อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีข้อนี้ฟังขึ้น

เมื่อวินิจฉัยแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องวินิจฉัยต่อไปว่าการกระทำดังกล่าว
เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชดใช้ค่าเสียหายตามฟ้องแก่ผู้ฟ้องคดี
หรือไม่

เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูล
ความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการทำความผิดแล้ว
มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัยให้ประธานคณะกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่
พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น
เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงาน
เอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของ
คณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายและระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
ของผู้กล่าวหา นั้น ๆ คดีนี้เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ออกคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามการชี้มูล
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อคดีนี้ ศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า
คำสั่งที่ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
จึงมีผลทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตั้งแต่ต้น และ
เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้อง
รับผิดชอบต่อความเสียหายของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เดือดร้อน
หรือเสียหายจากการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ฟ้องคดี
มีคำขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบจ่ายเงินเดือน เดือนละ ๑๘,๐๖๐ บาท
นับตั้งแต่วันที่คำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจนถึงวันฟ้องคดีเป็นเงิน ๗๒,๒๔๐ บาท
และให้จ่ายเงินเดือนเดือนละ ๑๘,๐๖๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะมีคำสั่งให้
ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในรอบ
ที่มีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี นับตั้งแต่วันที่คำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจนถึงวัน
ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ รวมทั้งถือปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีให้ได้รับสิทธิ
พึงมีตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังถึงวันที่ออกคำสั่งไล่ออก
จากราชการ เห็นว่า ข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กระทำละเมิดและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ต้องชดใช้...

ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินเดือนรายเดือนตั้งแต่วันที่ออกจากราชการจนกว่าจะได้กลับเข้ารับราชการ นั้น เป็นคำขอที่ศาลจำต้องกำหนดค่าบังคับหรือมีข้อสังเกตในการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติตามคำพิพากษาโดยต่อเนื่องจากค่าบังคับในข้อหาที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ดังนั้น เมื่อคำขอที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินเดือนเป็นคำขอให้ใช้เงิน ศาลจึงเห็นควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในการจ่ายเงินเดือนและสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามสิทธิ ทั้งนี้ ตามกฎหมาย และกฎ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับระเบียบกรมบัญชีกลางว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการโดยคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการแล้วได้รับการพิจารณายกเลิกเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยถือว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามข้อ ๓ (๑) กรณีมิได้กระทำความผิด... แต่ไม่เกินจำนวนเงินตามทุนทรัพย์ที่ฟ้องคดี ส่วนคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายในส่วนดอกเบี่ย นั้น เมื่อศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามคำขอของผู้ฟ้องคดีโดยให้ชำระเงินเดือนย้อนหลังไปจนถึงวันถูกไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการกำหนดค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีมากพอสมควรแล้ว ศาลจึงไม่กำหนดความเสียหายในส่วนดอกเบี่ยให้อีก จึงให้ยกในส่วนคำขอให้ชำระดอกเบี่ยตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งหมดเสีย ส่วนคำขอที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทุกรอบที่มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี นับตั้งแต่วันที่มิได้คำสั่งไล่ออกจากราชการ จนถึงวันออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ นั้น เห็นว่า เป็นคำขอให้กระทำการซึ่งศาลสามารถกำหนดค่าบังคับให้ได้ ศาลจึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีทุกรอบการประเมินและให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการของผู้ฟ้องคดีเสมือนไม่เคยถูกไล่ออกจากราชการ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ ๒๒๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังถึงวันที่ออกคำสั่งไล่ออกจากราชการกับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินเดือน และดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขอค่าเสียหายในส่วนดอกเบี่ยให้ยก และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองสูงสุดบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาดำเนินการตามนัยมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ควรที่จะ...

ควรที่จะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ในการจ่ายเงินเดือนและสิทธิเลื่อนขั้นเงินเดือน ที่พึงได้รับตามกฎหมายไม่เกินจำนวนเงินตามทุนทรัพย์ที่ฟ้องคดี และให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิ ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีเสมือนว่ามีได้เคยถูกไล่ออกจากราชการ มาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยฐานอื่นแก่ผู้ฟ้องคดี ถ้าหากมิได้ต่อไป

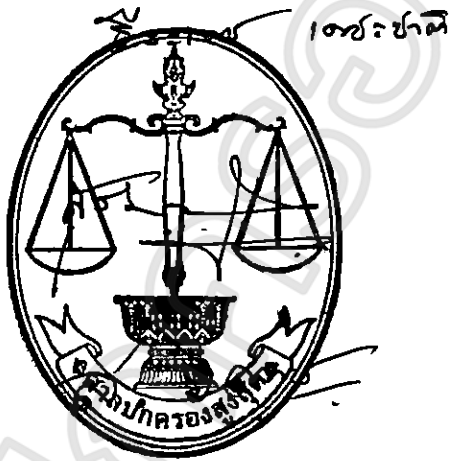
นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมตรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

